

DEMOCRACIA

SEMANARIO REPUBLICANO FEDERAL

ÓRGANO DEL PARTIDO REPUBLICANO FEDERALISTA DEL DISTRITO DE VILLANUEVA Y GELTRÚ

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN

Un mes	0'50 pesetas.
Un trimestre.	1'50 »
Número suelto	0'10 »
Número atrasado	0'25 »

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

Centro Republicano Federal
Plaza Constitución, 13 : Villanueva y Geltrú

TELÉFONO 531.

Insértense o no los escritos que se remitan a la Redacción, no se devuelven los originales

PRECIOS DE LOS ANUNCIOS (Pago adelantado)

En primera plana, 0'20 pesetas línea
En tercera » 0'15 » »
En cuarta » 0'10 » »
Comunicados » 0'20 » »

Rebaja a los suscriptores y según el número de inserciones

HONRANT A UN OBRER

En Josep Escofet i Bruna

El passat dimecres, al matí, suspengué la tardor les seves cruces, i va ésser en una hora sossegada, sota un cel blau, pur i lluminós quan forea entregades a la pau subterrànea, cobertes de flors i del rader esguard dels que l'estimàvem, les despulles del nostre malaguanyat company, En Josep Escofet i Bruna. Era la mortalla que's merexia, flors, bonança, llum de sol i la concirosa mirada dels amics que l'acompanyàrem, aquell home excel·lent, tot cor, humil, optimista, arrenecat prematurament de la vida, quan als vintivuit anys era ja més que una esperança, era una beneficiosa realitat pels seus, una valor social útil ja per a tots, valor d'una índole de que Villanova n'està molt mancada. Perquè l'Escofet era home d'ideals i d'entusiasmes, però no'ls tenia com un egoístic regal de la ment o per esnobisme, sinó que'ls professava i els sentia amb esperit de sacrifici i amb generositat i modèstia els divulgava, i com que era essencialment bo, totes les idees, totes les tendències passant a través del seu esperit, n'emergien purificades de tot element de malvestat, i fins aquells components d'odi necessaris, com les espines que guarden de la baba dels cucs i del fibló dels insectes els fruits selvàtics, en les realitzacions de certs renovaments socials que ell estudiava, apareixien en les seves propagandes, lliures de tota aspror, tant justificats per les raons que ell aduïa i per la pjetat pel oprimint amb que les fonamentava que aquelles formes d'odi inevitables no inspiraven la repulsió més nímia. Recordem, amics, les seves converses franques i efusives, rellegim les seves cartes escrites desde París i els articles publicats a DEMOCRACIA i en altres periódics i revistes i arreu hi resplandeix una sana exaltació, un intent de contribuir al benestar dels homes, que permet insinuar que'l seu afany d'enriquir-se en cultura i en idealitats era tant sols pel noble fi de fer-ne ofrena als companys de treball que, distrets o faltats

de medis, vivien una vida gris, banal o malestruga.

I aquesta consideració ens explica que s'entregués amb cos i ànima al conreu i propaganda de l'Esperanto, potser considerant-lo més que com un fi, com un mitjà de satisfer els seus anhels d'internacionalisme i de pacifisme, i, a la vegada, per

trovar-hi el modo de desenrotllar i depurar amb el coneixement de les obres capdals de les literatures estrangeres, les seves aficions literàries, que les tenia el bon amic difunt excel·lentment orientades, i que suara havia enriquit amb noves i directes connexions de llibres francesos, dels que'n parlava, pocs dies abans de morir, amb un entusiasme encantador, i considerant-los com un gran remei per a les llargues hores d'inacció a que'l reduïa el tractament que, seré i esperançat, seguia per a guarir-se de la rara dolència que'ns el portà impensadament entre nosaltres i que més impensadament encara l'ha furtat a l'amor de la família i a l'estimació dels amics. La seva

gestió com President del grup «Laboro Esperanto», d'aquesta vila, fou brillant, corresponent a la mateixa tots els èxits de l'esperantisme vilanoví, entre ells el Congrés de la Federació Esperantista Catalana, celebrat aquí l'any 1915.

Obeint als impulsos de la seva fe en la benefactora influència de la cultura pel millorament del proletariat, fou un dels fundadors de l'Associació d'Alumnes Obrers de l'Escola d'Indústries i el seu primer president, i tots recordem el bon terreny en que colocà l'Associació i l'obrerisme vilanoví en tots els actes públics en que intervení aquella simpàtica entitat.

Deixà la presidència per a traslladar-se a la capital de França, en plena guerra europea. A través d'aquesta resolució s'hi veuen clarament dibuixades les ratlles característiques del seu esperit, entre elles el seu amor per a la nació veïna, com a terreny on hi germinen totes les llevors de civilització, i la seva abnegació en pro dels ideals que professava. Anant a viure i a treballar a París en el dies inquietos en que es dirimia el plet trascendental de la llibertat del món, feu quelcom més que sentir simpatia pels aliats, compartí les seves penes i s'apropià les llurs mortificacions, forma suprema de l'amor, treballant anònimament per a la victòria dins la noblesa d'un taller, on assolí prompte els primers llocs per ésser l'Escofet en el seu ofici un artífex pulcre i coneixedor de quelcom més que la part manual i rutinària del treball del ferro. Desde París era pròdig en cartes pels amics i en articles que tots els nostres llegidors recordaran haber assaborit en les planes de DEMOCRACIA, i en uns i altres, a part del mèrit de pintar amb acert aspectes de la ciutat del Sena durant aquells temps únics i interessants de la gran guerra, s'hi trova, al costat d'una interpretació clara de l'actualitat, per trovar-se l'Escofet lliure del chauvinisme francès, una precisa visió del pervindre, de tal manera, que seria fàcil reproduir aquí fragments de les seves cartes o dels seus articles, on s'hi llegeixen